

Jarosław Rola

Białośliwie, st. 32, gm. loco, woj.
pilskie, AZP 37-30/40

Informator Archeologiczny : badania 26, 7-8

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W spągu rezyduum osadów zlodowacenia południowopolskiego przeprowadzono 2 wykopy na krańcu wschodnim i zachodnim dużego skupienia, odsłoniętego częściowo w poprzednim sezonie. Znaleziono w nim kilka ułamków fauny (*Esox* sp.), nieco ponad 200 artefaktów wykonanych z małych odlupków, głównie różnych zgrzebeł, narzędzi zębatych i wnekowych oraz pojedynczych przekłuwaczy i rylców. Należą one najprawdopodobniej do dolnopaleolitycznego kompleksu mikrolitycznego.

Badania będą kontynuowane.

Wiele, st. 33
gm. Mrocza, woj. bydgoskie
AZP 34-34/91

Muzeum Okręgowe w Bydgoszcy

Badania prowadzili W. Mroczyński i P. Olszewski. Obozowisko mezo-
lityczne.

*Literatura: *Komunikaty...*, s. 47-59.

NEOLIT

Annowo, st. 7
gm. Gruta, woj. toruńskie
AZP 30-47/144

Muzeum w Grudziądzu

Badania prowadził R. Kirkowski. Osada kultury ceramiki wstęgowej
rytej.

*Literatura: *Archeologiczne badania...*, s. 10, 37-46.

Białośliwie, st. 32
gm. loco, woj. pilskie
AZP 37-30/40

Muzeum Okręgowe w Pile

Badania prowadził mgr Jarosław Rola. Finansowane przez Muzeum
Okręgowe w Pile. Pierwszy sezon badań. Osada wielokulturowa z ele-
mentami osadnictwa od neolitu do wczesnego średniowiecza.

Stanowisko zlokalizowane jest na skraju wysoczyzny i na krawędzi doliny Noteci (na jej prawym brzegu), na polu ornym na wschód od zabudowań RSP Otylin.

W 5 wykopach o łącznej powierzchni 125 m² zarejestrowano jednolitą warstwę kulturową o miąższości ok. 20 cm, a w jej części spagowej 23 obiekty — w tym 19 dołków posłupowych, fragm. prawdopodobnie 2 zagłębionych obiektów mieszkalnych, jamę gospodarczą i rowek o nieokreślonej funkcji.

W obrębie 3 podstawowych warstw (humus, II warstwa naturalna, warstwa kulturowa) oraz w obiektach zarejestrowano materiały następujących kultur archeologicznych lub okresów chronologicznych: mezolitu?, kultury ceramiki wstęgowej rytej, kultury późnej ceramiki wstęgowej?, kultury pucharów lejkatych, kultury amfor kulistych, kultury ceramiki leśnej?, kultury ceramiki sznurowej, późnego neolitu — wczesnego brązu, kultu-

ry łużyckiej — kultury pomorskiej, okresu lateńskiego D, kultury wielbarskiej, późnego okresu wpływów rzymskich, wczesnego średniowiecza.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Pile.

Badania będą kontynuowane.

Borowa, st. 11
gm. loco, woj. rzeszowskie
AZP 96-70/17

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Badania prowadził mgr Piotr Mitura. Finansowane przez Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Osada kultury pucharów lejkowatych.

Stanowisko położone jest na niewielkim garbie bezpośrednio przylegającym do doliny bezimiennego ciek. Badania o charakterze sondazowym miały za cel rozpoznanie zasięgu i rodzaju osadnictwa kultury pucharów lejkowatych. Stanowiły przygotowanie do badań w następnym sezonie. Założono wykop o powierzchni 20 m², w którym odkryto obiekt zawierający nieliczne fragm. ceramiki kultury pucharów lejkowatych.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Badania będą kontynuowane.

Brody Pomorskie, st. 20
gm. Gniew, woj. gdańskie
AZP 22-45/52

Muzeum Archeologiczne w Gdańsku

Badania prowadził mgr Olgierd Felczak. Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Siódmy sezon badań. Osada wielokulturowa: kultura ceramiki wstęgowej rytej, kultura pucharów lejkowatych i wczesna epoka żelaza.

Badania prowadzone były w centralnej i północnej części osady kultury pucharów lejkowatych. Założono ogółem 6 wykopów (od 45 do 50) o łącznej powierzchni wynoszącej ok. 540 m².

Prace kontynuowane w centralnej części osady kultury pucharów lejkowatych potwierdziły wcześniejsze dane i ustalenia dotyczące układu stratygraficznego, powstałego w wyniku nałożenia się pozostałości po osadzie z wczesnej epoki żelaza na relikty osadnictwa neolitycznego. Wydzielono 3 zasadnicze warstwy, z których warstwę nr 2 należy łączyć z wczesną epoką żelaza, a warstwy nr 4 i 13 z kulturami neolitycznymi. Negatywnym efektem charakterystycznym dla omawianego stanowiska jest dosyć duża destrukcja niektórych starszych obiektów przez młodsze osadnictwo. Odkryto łącznie 15 obiektów nieruchomych, którymi były jamy typu gospodarczego bądź odpadowego. Powierzchnia ich wynosiła od 1 do 5 m², miąższość zaś wahała się w granicach od 30 do 80 cm. Jedenaście jam należy wiązać z kulturą pucharów lejkowatych. Materiał archeologiczny stanowiła w przeważającej części ceramika wyżej wymienionej kultury (ok. 700 fragm.), w niewielkim stopniu kultury ceramiki wstęgowej rytej (narzędzia i półwytwory krzemienne oraz polepa). Na szczególną uwagę zasługują 2 całkowicie zachowane gliniane główki baranków pochodzące z naczyń kultury pucharów lejkowatych, odkryte w warstwie 13 (wykop 45 c). Należy podkreślić, iż jest to pierwsze tego typu znalezisko w Polsce północnej. Niewątpliwie można je interpretować jako dzieło sztuki neolitycznej, być może jest ono przejawem praktyk kultowych stosowanych przez ludność kultury pucharów lejkowatych.

Badania będą kontynuowane.